

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/293/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5612212532
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5612212532.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a sudcov JUDr. Oľgy Belkovej a Mgr. Miroslava Šeptáka, v právnej veci navrhovateľa: Y. R., nar. XX. XX. XXXX, bytom I. T., B. Dr. A. U. č. XXXX/XX, proti odporkyni: J. R., nar. XX. XX. XXXX, bytom I. O. č. XXX, o náhradu škody, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 4C/270/2012-56 zo dňa 16. apríla 2013, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Odporkyni sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd žalobu zamietol. Odporkyni náhradu trov konanie nepriznal.

Rozhodnutie oprel o ust. § 62 ods. 1, § 78 ods. 1, 2 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine (ďalej len „Zákona o rodine“) a § 420 ods. 1, § 11, § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka.

Na základe výsledkov vykonaného dokazovania súd žalobu navrhovateľa ako nedôvodnú zamietol. Pokiaľ sa navrhovateľ voči odporkyni domáhal zaplata sumy 299 eur, čo skutkovo odôvodnil tým, že odporkyňa neoprávnene preberala výživné na dcéru G., okresný súd konštatoval, že dcéra účastníkov konania G. R., nar. XX. XX. XXXX nadobudla plnoletosť a tým spôsobilosť na právne úkony v celom rozsahu dňa 30. 09. 2003. Vyživovacia povinnosť navrhovateľa voči dcére G. bola zrušená rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 4C/192/2008-13 zo dňa 18. 12. 2008, ktoré nadobudlo právoplatnosť 31. 01. 2009, potom, čo ukončila štúdium na vysokej škole a nebola odkázaná výživou na navrhovateľa. Podľa názoru súdu odporkyňa na zaplata uvedenej sumy nie je pasívne vecne legitimovaná a navrhovateľ sa môže domáhať naviac vyplateného výživného voči dcére G., pričom spotrebované výživné na maloleté deti sa nevracia. Ďalej sa podanou žalobou navrhovateľ domáhal zaplata sumy 748,22 eur titulom trov exekúcie. Okresný súd mal zistené, že exekučne bola riešená len dcéra účastníkov konania T., ktorá si podala návrh na výkon exekúcie, pretože v tom čase už bola tiež plnoletá. Aj v tejto časti uplatneného návrhu konštatoval súd nedostatok pasívnej vecnej legitimácie na strane odporkyne V časti pokiaľ sa navrhovateľ domáhal zaplata čiastky 33.000 eur titulom nemajetkovej ujmy za psychické, fyzické strádanie, navrhovateľ netvrdil ani nepreukázal, akým konaním odporkyne mu mala nemajetková ujma vzniknúť, rovnako nepreukázal, že mu takáto ujma vznikla. Prvostupňový súd poukázal na to, že právne posúdenie veci je výlučne vecou súdu, súd je však viazaný skutkovými dôvodmi popísanými v žalobe. Na vznik občianskoprávnej sankcie za nemajetkovú ujmu spôsobenú neoprávneným zásahom do osobnosti fyzickej osoby musia byť splnené zákonné predpoklady. Týmito predpokladmi sú: a/ existencia zásahu, ktorý je objektívne spôsobilý vyvolať nemajetkovú ujmu spočívajúcu buď v porušení alebo ohrození osobnosti fyzickej osoby v jej fyzickej

a morálnej integrite; b/ neoprávnenosť (protiprávnosť) tohto zásahu; c/ existencia príčinnej súvislosti medzi zásahom a jeho neoprávnenosťou. Navrhovateľ nepreukázal splnenie zákonných predpokladov pre vznik sankcie za nemajetkovú ujmu, ktorú si uplatnil voči odporkyni vo výške 33.000 eur. A preto aj o tomto uplatnenom nároku súd návrh zamietol.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O. s. p. tak, že odporkyni ako úspešnej účastníčke právo na náhradu trov konania nepriznal, keďže táto si žiadne trovy konania neuplatnila.

V zákonnej lehote proti rozsudku podal odvolanie navrhovateľ. Žiadal, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Namietal omyly a formálne chyby v rozsudku a nepresnosť v časti uplatneného nároku na nemajetkovú ujmu, keď si uplatnil nie 33.000 eur ale 3.000 eur. Poukazoval na to, že súd ani okrajovo nespomenul najzávažnejšiu vec uvedenú hneď v prvom odstavci jeho návrhu z 13. 11. 2012, či mala odporkyňa, alebo nemala splniť povinnosť uloženú § 372 m O. s. p. V tom čase dcéra T. ešte nebola plnoletá. Sudkyňa sa úvahám o tejto skutočnosti úmyselne vyhla a preto predmetný rozsudok napadol odvolaním.

Odporkyňa sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadrila.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.) po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania (§ 204 ods. 1, § 201 O. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 201 O. s. p.), pričom podanie opravného prostriedku nie je vylúčené podľa § 202 O. s. p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2, § 156 ods. 3 O. s. p.), preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O. s. p.) a rozsudok okresného súdu potvrdil podľa ust. § 219 ods. 1, 2 O. s. p. z nasledovných dôvodov:

V preskúmvanej veci bolo zo spisového materiálu preukázané, že návrhom podaným na okresný súd 12. 11. 2012 navrhovateľ žiadal, aby súd zaviazal odporkyňu zaplatiť mu 748,22 eur titulom trov exekúcie, sumu 299 eur za neoprávnené prevzatie výživného na dcéru G. a sumu 33.000 eur ako nemajetkovú ujmu za fyzické a psychické strádanie navrhovateľa. Návrh odôvodnil tým, že žiadal Okresný súd Liptovský Mikuláš dňa 26. 11. 2008 zrušiť výživné na dcéru G. vo výške 700,- Sk mesačne, ktoré odporkyňa poberala neoprávnené a v čase jeho žiadosti získala viac ako 299 eur. Okresný súd Liptovský Mikuláš rozsudkom č. k. 4C/192/2008-13 zo dňa 18. 12. 2008 vyživovaciu povinnosť na dcéru G. zrušil. Okresný súd Liptovský Mikuláš uznesením sp. zn. E/65/1990 zo dňa 17. 09. 2009 rozhodol o zastavení vyživovacej povinnosti. V ďalšej časti návrhu uviedol, že ako splnomocnený zástupca odporkyne v konaní na Krajskom súde v Žiline vysúdil pre odporkyňu 23.000 eur. Na jeho podnet podala odporkyňa návrh na Ústavný súd SR, aby jej priznal nemajetkovú ujmu za prietahy v konaní. Nálezom ÚS SR bola odporkyni priznaná ujma 4.000 eur. Odporkyni vysúdil viac ako 30.000 eur. Dcére T. dal 160.000,- Sk po predaji bytu v I. V..

Okresný súd vo veci vykonal dokazovanie, a to najmä oboznámením sa s písomnými dôkazmi a vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 16. 04. 2013, návrh ako nedôvodný zamietol.

Podľa § 219 ods. 1 O. s. p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O. s. p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd preskúmaním napadnutého rozsudku, prislúchajúceho spisového materiálu a vyhodnotením toho čo uviedol v rámci odvolacieho konania odvolateľ konštatuje, že prvostupňový súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 132 O. s. p. a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa

odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil, a preto s poukazom na citované ust. § 219 ods. 2 O. s. p., keďže sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, obmedzuje sa len na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov. So všetkými skutočnosťami uvádzanými odvolateľom sa náležitým a presvedčivým spôsobom vyporiadal už prvostupňový súd, ktorého rozhodnutie spĺňa všetky požiadavky kladené na zákonné rozhodnutie podľa § 157 ods. 2 O. s. p. Inak povedané, prvostupňový súd sa dôsledne zaoberal so všetkými otázkami, ktoré boli v prejednávanej veci rozhodujúce vrátane tých, na ktoré poukázal odvolateľ.

Odvolací súd sa stotožnil s rozhodnutím prvostupňového súdu, pokiaľ sa týkalo nároku navrhovateľa uplatneného v žalobe voči odporkyni v sume 748,22 eur, čo malo predstavovať trovy exekúcie, odporkyňa v tomto prípade nebola vecne legitimovaná na úhradu tejto čiastky, keďže sám navrhovateľ v návrhu opísal, že sa jednalo o trovy exekúcie, ktorú viedla dcéra účastníkov plnoletá T. voči navrhovateľovi. V tomto smere preto odporkyňa nemôže byť pasívne vecne legitimovaná. Pokiaľ uplatnil navrhovateľ voči odporkyni zaplatenie sumy 299 eur ako neoprávneného prevzatie výživného na dcéru G., taktiež aj v tomto smere sa odvolací súd stotožnil s rozhodnutím prvostupňového súdu, že odporkyňa nie je vecne pasívne legitimovaná, pretože dcéra G. je dospelá a keď jej navrhovateľ plnil finančné prostriedky z titulu výživného, mal sa navrhovateľ domáhať neoprávnene prevzatých finančných prostriedkov od nej, v prípade ak plnil, keď už na plnenie z titulu výživného povinný nebol.

V prípade uplatnenej sumy vo výške 33.000 eur (takto číselne je suma označená v žalobnom návrhu navrhovateľa na str. 3 žaloby zo dňa 13. 11. 2012), malo sa jednať o nemajetkovú ujmu navrhovateľa za psychické a fyzické strádanie. Uvedené však navrhovateľ v konaní nepreukázal. Navrhovateľ neunesol v konaní dôkazné bremeno, že mu vznikla nemajetková ujma za psychické a fyzické strádanie, ktoré mu mala spôsobiť odporkyňa. Pokiaľ v návrhu uvádzal, že odporkyňa vysúdila na Ústavnom súde SR sumu 4.000 eur a že on dal podnet na podanie návrhu na ústavný súd, aj v tomto smere sa odvolací súd stotožnil s odôvodnením rozhodnutia prvostupňového súdu v tom smere, že z vykonaných dôkazov bolo preukázané, že odporkyňu pred ústavným súdom SR zastupovala splnomocnená zástupkyňa, advokátka JUDr. Mária Badová. Odvolací súd pre uvedené dôvody rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil.

Pokiaľ navrhovateľ v odvolaní poukazoval na to, že odporkyňa mala plniť povinnosť uloženú v ustanovení § 372m O. s. p., odvolací súd má za to, že z tohto ustanovenia nevyplýva akákoľvek povinnosť odporkyne vo vzťahu k navrhovateľovi a z toho dôvodu odvolací dôvod, ktorý uviedol odvolateľ v odvolaní považoval odvolací súd za nedôvodný.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté v súlade s ust. § 142 ods. 1 O. s. p. v spojení s ust. § 224 ods. 1 O. s. p., kedy by úspešnej v odvolacom konaní odporkyni prináležala náhrada trov odvolacieho konania. Odporkyňa si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnila, a preto odvolací súd rozhodol, že jej náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.